

et Punkt, hvor det under alle Omstændigheder er nødvendigt at foretage en Vending. Hvis man holder paa en aarlig Ydelse af Kreditforeningerne, bør den ikke sættes højere end for Eksempel til $\frac{1}{50}$ pCt., hvad der svarer til $\frac{1}{2}$ pCt. i Kursen. Hvorfra skulde saa Resten af Pengene til Bankens Administration komme? Ja, der er ikke andet for, end at Staten maa betale, og det forekommer mig i og for sig ogsaa, at dette vilde være et rimeligt og billigt Offer, som Staten bragte for at sætte denne Sag i Gang, hvis man kommer til det Resultat, at der er Udset til, at den kan gøre Nytte. Man kunde i øvrigt ogsaa gaa den Vej, at lade Kreditforeningerne betale en vis Provision een Gang for alle, f. Eks. $\frac{1}{2}$ eller maaske $\frac{1}{4}$ pCt., og ikke forlange nogen aarlig Ydelse. Hvis man antog, at Banken udstedte f. Eks. for 10 Millioner Kr. Obligationer, vilde $\frac{1}{2}$ pCt. Provision altsaa give 50,000 Kr., hvilket vistnok turde være tilstrækkeligt til at dække Bankens Udgifter. Denne Ordning vilde paa den anden Side have den Ulempe, at i de Aar, hvor der ingen Saan optoges gennem Banken, vilde dens Indtægter ophøre, og saa maatte altsaa i dette Tilfælde Staten træde til. Hvilken af disse to Veje, man vil gaa, kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse; men i hvert Fald er jeg ikke i Tvivl om, at hvis Banken virkelig skal gøre Nytte og ikke fra Begyndelsen være lammet i sin Virksomhed, vil det være nødvendigt at fordrø en væsentlig mindre Ydelse fra Kreditforeningernes Side end den, der her er forudsat.

Jeg har i øvrigt kun et Par Smaapunkter endnu at gøre nogle Bemærkninger om. Ligesom det erede Medlem fra Kalundborg, er jeg ogsaa af den Opfattelse, at det er urigtigt i Loven at fastsætte den Rente, som de af Banken udstedte Obligationer skal bære. Det er ganske vist saa, at for Tiden vil der ikke godt kunne blive Tale om andet end $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt.s Papirer; men Pengemarkedet kan forandre sig, og det vilde være uheldigt, om man da i et givet Øjeblik ikke kan udstede Obligationer af den Art, som vil være fordelagtigt, men at man maa afvente en Lovforandring, inden man bliver i Stand dertil.

Hvad Bestyrelsen angaar, forekommer det mig, at den Ordning, som her er foreslaaet, nemlig at Kongen vælger eet Medlem som Formand og Interessenterne de to andre, er en meget hensigtsmæssig og passende Ordning. Derimod synes det foreslaaede Bankraad at være et noget for voluminøst Apparat. Vi have her i Landet for Tiden,

hvis jeg ikke huster fejl, 10 Kreditforeninger, og hvis man regner Kreditkassen for Husjere i Kjøbenhavn med, 11, og paa Tingets Bord ligger der Forslag om Oprettelse af 3 ny Kreditforeninger. Tænkte vi os, at de alle eller de fleste af dem indtræde som Interessenter, vil man til at begynde med, da hver skal sende to delegerede, saa en Forsamling paa nogle og tyve Medlemmer; men efterhaanden vil Antallet stige, idet hver Forening kan blive berettiget til at sende indtil 6 Medlemmer som Maksimum. Det er utvivlsomt rigtigt, at man giver de Kreditforeninger, hvis Interesse er størst, størst Indflydelse i Bankraadet; men det forekommer mig i alt Fald ufornødent at lade dem sende en delegeret for hver Stemme — man kunde jo godt lade den samme Mand raade over flere Stemmer. Ligeledes maa jeg gøre opmærksom paa, at der under alle Omstændigheder dog vistnok maatte træffes andre Bestemmelser med Hensyn til Bestyrelsens Valg første Gang, idet det let kunde tænkes, at der til at begynde med kun indtraadte een Kreditforening som Interessent, og denne altsaa i saa Fald vilde faa hele Valget i sin Haand. Endvidere maatte jeg ogsaa bemærke, at naar det i § 15 udtales, at Bankens Statutter skulle fastsættes ved Lov, vil det være nødvendigt, at en saadan Lov udkommer samtidig med denne Lov, saafremt man ikke vil vente mindst eet Aar, inden den vedtagne Foranstaltning faktisk kan træde i Kraft.

Det er altsaa, som det vil ses, i og for sig ikke betydelige Vendinger, som jeg anser for nødvendige, stønt Forslaget ganske vist paa nogle Punkter efter min Mening bør undergaa Forandringer; i det store og hele kan jeg for mit Vedkommende hde Forslaget min Tilslutning og kan kun anbefale det til velvillig Behandling.

Scharling: Det har uægtelig overrasket mig noget nu at se denne gamle Beskændt paa ny dukke op her i Tinget og denne Gang baaren op af Agravbevægelsens stærke Bølger; thi det kan vist ikke nægtes, at de tidligere Gange, Forslaget har været fremme, har Begejstringen for det her i Tinget — og særlig tror jeg at kunne sige hos dette Tings Flertal — ikke været særdeles stærk; men som det nu blev oplyst af den erede Finansminister, viser det sig dog, at den Gang, da han første Gang fremsatte Forslaget, var der betydeligt mere Chance for, at det kunde bringe Kreditforeningerne — og derigennem Interessenterne — en væsentlig Fordel, end saaledes som det nu for Tiden stiller sig. Forslaget kom frem